

NORSKE FORMUER I TYSKLAND

Christian Borch

Fikk verdiene tilbakeført

BERLIN (Dagbladet): Oldefaren til Christian Borch var eier av mange bygårder i Berlin. Halvparten lå på «feil» side av Muren. Nå har familien fått eiendommene tilbake.

– Vi hadde antakelig det største enkeltkravet fra norsk side, sier NRK-reporteren.

Sildekongen Johan Troye fra Bergen var Borchs oldefar. Han investerte store beløp på fast eiendom i Berlin. Etter hans død i 1936, gikk formuen i arv.

Etter krigen ble mellom 20 og 30 bygårder liggende i Øst-sonen. Der tok DDR-myndighetene dem under forvaltning.

– Det ble aldri stilt spørsmål om steg ved min families eiendomsrett til husene i Øst-Berlin. Etter gjenforen-

Ilse Marguerite Lindvig (73) og Olaf T. Lindvig (75) venter på knekkebrød-arven som skriver seg fra et norsk industri-eventyr i Tyskland. Fabrikken ble startet av Iles far og etter krigen ble den liggende i DDR. (Foto: Peter Eilertsen)

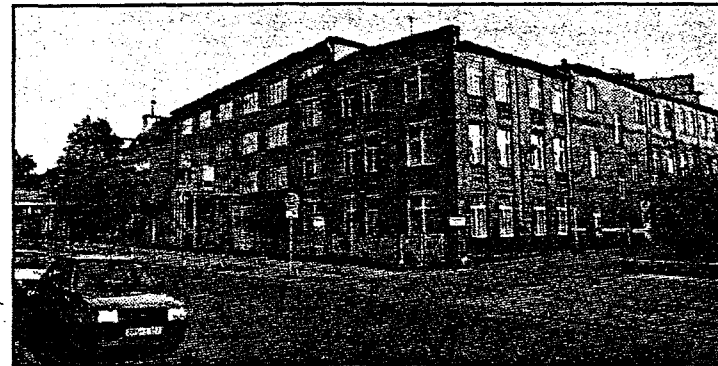
oppgjøret til Lindvig-familien er om en halvpart av salgsgevinsten skal trekkes fra som Olaf Fermanns kompanjongs andel.

Lindvig-familien kan ikke skjønne denne ukklarheten, siden eierforholdet for lengst er slått fast, og kompanjongens interesser faktisk ble beslaglagt, slik at hans arvinger ikke under noen omstendigheter kan fremme krav om arv.

- Men uansett, vi er fornøyd med arven fra en halv fabrikk også, vi, sier Ilse Lindvig. Familien har sin egen tyske advokat som jobber på spreng for å få til en løsning.

Knekkbrødet heter nå Burg Knacke GmbH.

Knekkbrødfabrikken eies nå av det verdensomspennende sveitsiske konsernet Sandoz, som også har kjøpt Wasa.

«Norsk Roklubb i Berlin» tilbakelevert

Eiendommen til Norsk Roklubb i Berlin ble tilbakelevert den 15. september. Hus, båthus, brygge og tomt på 1,5 mål menes å være verdt tre millioner kroner. (Foto: Peter Eilertsen)

BERLIN (Dagbladet): Den 15. september var en festdag for medlemmene av «Norsk Roklubb i Berlin». De gamle hardhausene fikk omsider tilbake klubblokale sine. 47 års kamp var kronet med seier.

- Jeg har vært en slags aksjonsleder, sier Jørgen Rafn (81). Han og kameratene fra studietida i Tyskland før krigen, ga aldri opp mot den kommunistiske overmakten. - Vi trodde aldri på han Honnecker, som sa at Muren ville bli stående i 100 år, humrer Rafn.

Klubben ble startet i 1907. Nordmenn i byen ville ha sin egen klubb etter oppløsningen av unionen med Sverige et par år tidligere. - Min far var med fra starten. Klubben var et populært møtested for nordmenn. Gjennom 30-åra kunne vi søke tilflukt der, sier Rafn. Han var ferdig med studiene i 1936.

- Etter krigen var jeg flere ganger i Köpenick, som ble liggende i den sovjetiske sonen. Eiendommen ble beslaglagt under den nye DDR-loven i 1951, forteller Rafn.

- Latterlig erstatning

- Utenriksdepartementet gikk tidlig i gang med å forhandle med østtyskerne. De tilbød til slutt en latterlig lav erstatning. Vi takket nei, og fortsatte å forhandle.

På midten av 80-tallet ble roklubben registrert som en privat stiftelse. Da Muren falt, var vi ikke seine om å kreve å få eiendommen vår tilbake.

Formann Bjørn Langum og jeg selv reiste til Berlin flere ganger for å sette sving i sakene.

Ved hjelp av kong Olav

Selv om byråkratiet er voldsomt og køene lange, så vant vi fram. Det hadde nok betydning at vi ikke la skjul på at kong Olav var vårt æresmedlem og protektor fra 1935, da vi bygde nytt klubbhus.

Og den 15. september i år fikk vi overta eiendommen etter at en østtysk sportsklubb hadde holdt til der siden 1956.

Det er nå nedsatt et interimstyre i Berlin, av nordmenn som har til oppgave å starte opp igjen virksomheten.